

“Горад майстроў запрашае сяброў”



Яшчэ

да пачатку майстар-класа ў госці звярнулі ўвагу на наладжаную ў

фотазону “Беларусь – мая Радзіма” і з ахвотай пазіравалі на

камеры, каб не толькі ў памяці, але і на фотаздымках засталіся ўспаміны пра

карысна праведзены суботні дзень. Для афармлення фотазоны мы выкарысталі

экспанаты нашага Цэнтра традыцыйнай культуры: ручнікі, захаваныя з даўніх часоў сем’ямі нашых

вучняў, а таксама вышытыя цяперашнімі вучаніцамі пад кіраўніцтвам настаўніцы працоўнага

навучання Цімашэнка Галіны Рыгораўны, самаробныя посцілкі, калаўрот, маслабойку,

старадаўнюю і ад таго незвычайную газніцу, драўляныя лыжкі, патэльню, нават вельмі старыя лазовыя

лапці і іншыя.

Вялікую

цікавасць і пазітыўныя эмоцыі выклікала выстава прыватнай калекцыі кубкаў

“Сувеніры з Радзімы” настаўніцы нямецкай мовы, а ў душы сапраўднай беларускі,

аматаркі падарожжаў па роднай Беларусі і за яе межамі, Казлоўскай Алены

Іванаўны, якая з кожнай сваёй вандроўкі па любімых, ды да канца яшчэ ня зведаных,

куточках Радзімы абавязкова вяртаецца не адна, а з яскравымі ўражаннемі, новымі

ведамі і цікавымі кубачкамі.

Далей

Мельнік Ірына

Анатольеўна, настаўніца беларускай мовы і літаратуры, прапанавала гасцям праверыць свае веды па гісторыі і

культуры беларускага народа праз выкарыстанне інтэрактыўнага камп’ютарнага анлайн-сэрвісу “Quizizz”. Сучасныя дзеці не ўяўляюць свайго жыцця

без гаджэтаў і камп’ютарных гульняў,

а мы пастараліся ім паказаць, што камп’ютарныя тэхналогіі могуць быць яшчэ

і карыснымі ў атрыманні ведаў.

Таксама прапанавалі і больш традыцыйныя гульні. Напрыклад, “Слоўнікавае сочыва”, у якім дзецям трэба

было тлумачыць адзін аднаму значэнне беларускіх слоў:

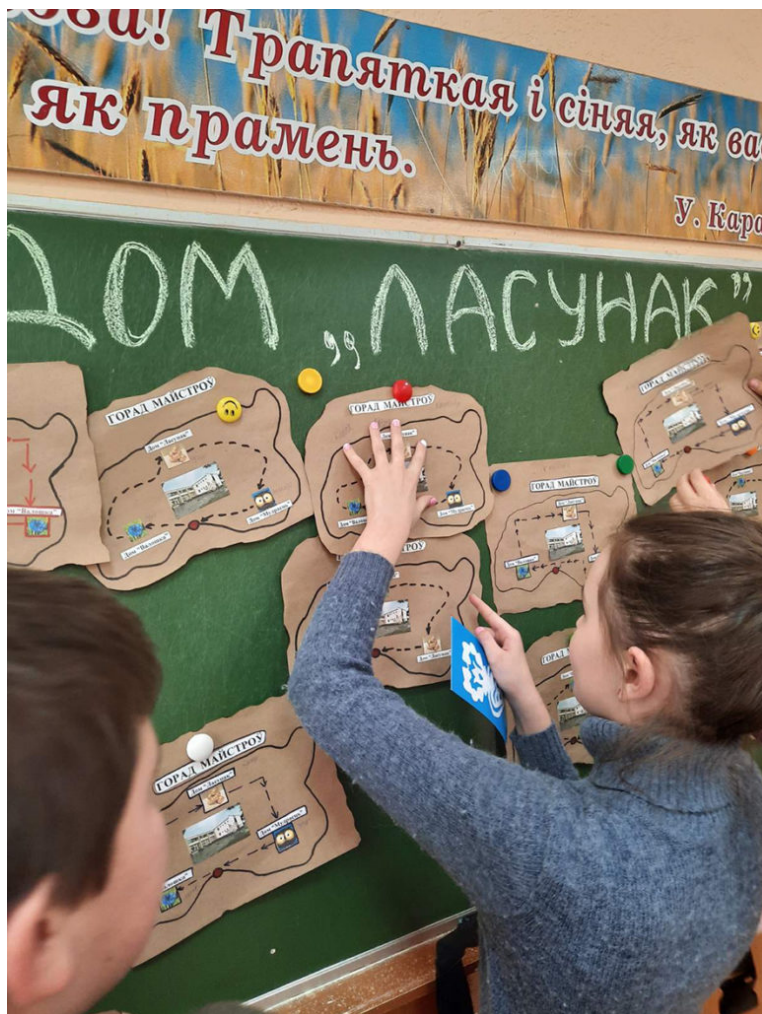
аматар, вячэра, шпацыраваць, філіжанка, сочыва, патэльня, імбрык, гарбата,

фарба, агрэст, суніцы, відэлец, абібок, сурвэтка, прылада і многія іншыя. На жаль, сучаснае падростаючае пакаленне не так дасканала валодае роднай мовай, як хацелася б нам, настаўнікам.

Але мы ўсе ж такія стараліся паказаць, што наша родная беларуская мова не горшая за якую іншую і таксама мае права на

існаванне.

Бо, як выказаўся аднойчы
наш сучасны пісьменнік Віктар Марціновіч,
“Мова – гэта этыка. Гэта нашаспрадвечнае разуменне таго,
што ёсць дабро
і што ёсць зло, зашыфраванае ў словах”.



Пасля гэтага нашы госці, падзяліўшыся на групы, адправіліся ў падарожжа па “Горадзе майстроў”. Мы арганізавалі тры майстэрні: “ВЫЦІНАНКА”, “ВАЛОШКА”, “ЛАСУНАК”. Кожны вандроўнік па чарзе наведваў усе тры майстэрні і сваімі ўласнымі рукамі (пад кіраўніцтвам вопытных педагогаў Конан Надзеі Мікалаеўны, Камісаравай Анастасіі Віктараўны, Музычэнка Алены Алегаўны) дакрануўся да сапраўднага мастацтва.

Так,
у майстэрні “Выцінанка” Надзея Мікалаеўна пазнаёміла дзяцей з гісторыяй развіцця гэтага віда дэкаратыўна-прыкладнога

мастацтва, а таксама прапанавала самастойна распрацаваць ажурны ўзор і выразаць яго з белай паперы, бо ў беларускай культуры больш пашыраныя аднаколernes выцінанкі. Дзеці і настаўнікі натхнёна працавалі і атрымалі добрыя вынікі.

Алена

Алегаўна ў майстэрні “Валожка” прапанавала стварыць гасцям модныя і карысныя кампазіцыі – цукеркавыя букеты. Асновай букетаў нездарма стаў васілёк – сімвал нашай Радзімы.

Цудоўныя, незвычайнай прыгажосці кветачкі сталі вынікам самаадданай працы кожнага ўдзельніка майстар-класа.

Для

ўсіх аматараў смачна паесці расчыніла свае дзверы майстэрня

“Ласунак”. Анастасія Віктараўна запрасіла гасцей прыняць удзел у майстар-класе па расфарбоўцы імбірнага перніка. “Якое ж дачыненне мае пернік да

беларускай традыцыйнай кухні?” – можаце запытацца Вы. Так, сапраўды, пернік з’яўляецца нацыянальным ласункам многіх заходнееўрапейскіх народаў. Добра мы знаёмы і з рускім пернікам. Але цікавай інфармацыяй будзе тое, што нашы пернікі былі прыгатаваны

па рэцэпце, знойдзеным у кнізе “Літоўская гаспадыня”, прысвечанай беларускай кулінарыі і вядзенню гаспадаркі.

Упершыню кніга была выдадзена ажно ў 19 стагоддзі (1848 год).

Была

вельмі папулярнай і перавыдавалася 5 разоў.

Аўтарам гэтай цудоўнай кнігі з’яўляецца

Ганна Цюндзявіцкая, якая нарадзілася ў 1803 годзе пад Мінскам, але ўзяла шлюб з маршалкам дваранства Юзафам Цюндзявіцкім і ўсё свае жыццё пражыла ў вёсцы Кішчына Слабада Барысаўскага павета. Я думаю, што мы па праву можам

не проста лічыцца землякамі СА спадарыняй Цюндзявіцкай, але і

ганарыцца такім зямляцтвам.

Пачутая інфармацыя і незвычайны водар пернікаў паспрыяў стварэнню сапраўдных шэдэўраў кулінарнага майстэрства.

Наша мерапрыемства было прасякнута дабразычлівасцю, творчым імпэтам, неверагоднай адданасцю агульнай справе.

Усё,

што было створана ўласнымі рукамі, госці забралі з сабою, а нам пакінулі толькі добрыя водгукі і словы вялікай удзячнасці. Дзякуй і Вам, неабыхавыя да роднай культуры, традыцый і мовы вучні і настаўнікі нашага раёна!

А. КАМІСАРАВА,

настаўніца беларускай мовы і літаратуры ДУА “Сярэдняя школа № 10 г. Барысава”